

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

การออกกฎหมายกรณีการควบกิจการของบริษัทเงินทุน อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

กระทรวงการคลัง ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๑๐๐๖/๑๘๐๒๖ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า ตามที่กระทรวงการคลังได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กค ๐๐๖/๑๖๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อหารือข้อกฎหมายเกี่ยวกับการควบกิจการระหว่างบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและธนาคารไทยธนาคารจำกัด (มหาชน) ซึ่งในการประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) คณะกรรมการฯ ได้มีความเห็นในเบื้องต้นว่า บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานที่จัดตั้งโดยพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ การจะดำเนินการควบกิจการของบริษัทฯ กับธนาคารพาณิชย์แห่งอื่นได้จะต้องดำเนินการโดยการออกกฎหมายเท่านั้น กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย และบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยจึงได้หารือร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางในการออกกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยเพิ่มเติมบทบัญญัติและวิธีการในการควบกิจการของบริษัทฯ ไว้ ดังนั้น เพื่อการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความรอบคอบ จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเกี่ยวกับการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ ในประเด็นดังต่อไปนี้ว่าจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ เพียงใด

๑. เพิ่มเติมหมวดว่าด้วยการควบกิจการในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ โดยกำหนดให้อำนาจบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยสามารถดำเนินการควบกิจการได้ โดยไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยในมาตรา ๑๑ และ ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒

๒. กำหนดให้บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นสถาบันการเงินตามพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถควบกิจการกับบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ตามพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕

๓. กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการควบกิจการตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับกับการควบกิจการของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยด้วย

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๑๑๔๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๔. กำหนดกรณีที่มีผู้ถือหุ้นคัดค้านการควบกิจการของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ต้องจัดให้มีผู้ซื้อหุ้นของผู้ถือหุ้นดังกล่าวด้วย

๕. กำหนดให้พนักงาน ลูกจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิม และให้ถือว่าเวลาทำงานของพนักงาน ลูกจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ในบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นเวลาทำงานในธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่ โดยไม่ถือว่าการเลิกไปของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยนั้นเป็นการเลิกจ้าง และให้ธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่มีฐานะเป็นนายจ้างแทนบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นแนวทางเดียวกันกับพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๒

๖. กำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่างๆ บรรดาที่เกิดจากการควบกิจการของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์อื่น โดยคณะรัฐมนตรีไม่จำเป็นต้องออกประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่างๆ ตามมาตรา ๓๘ เบญจ วรคดี แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ อีก

๗. กำหนดให้ภาระการค้ำประกันของกระทรวงการคลังที่ได้ค้ำประกันหนี้ของบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยไว้ ยังคงมีผลผูกพันต่อไปจนครบกำหนดอายุของสัญญาค้ำประกันแม้ว่าจะได้มีการโอนหนี้ดังกล่าวไปยังธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่แล้ว

๘. กำหนดกรณีที่บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการควบกิจการเสร็จสิ้นแล้ว ให้พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ มีผลเป็นอันยกเลิกไป โดยไม่จำเป็นต้องออกเป็นกฎหมายยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอีก

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า) ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้วมีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบกิจการของบริษัทฯ กับนิติบุคคลอื่น ซึ่งทำให้การควบกิจการของบริษัทฯ ไม่สามารถกระทำได้ ดังนั้น หากประสงค์จะให้บริษัทฯ ควบกิจการได้ก็สามารถแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ โดยเพิ่มบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการควบกิจการ และไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และวัตถุประสงค์ของบริษัทฯ แต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง เห็นว่า มาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์

^๑ มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “บัตรเงินฝาก” และบทนิยามคำว่า “รัฐมนตรี” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสามารถออกประกาศกำหนดให้นิติบุคคลอื่นเป็นสถาบันการเงินได้โดยการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สามารถควบกิจการเข้ากับธนาคารพาณิชย์ด้วยกัน หรือควบกิจการเข้ากับสถาบันการเงินอื่น หรือโอนกิจการระหว่างกันหรือกับสถาบันการเงินอื่นได้ ดังนั้น จึงเป็นกรณีที่พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ฯ มีบทบัญญัติรองรับให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสามารถกำหนดให้บริษัทฯ เป็นสถาบันการเงิน และสามารถควบกิจการกับธนาคารพาณิชย์อื่นได้อยู่แล้ว โดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒

ประเด็นที่สาม เห็นว่า การกำหนดขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อควบกิจการของบริษัทฯ โดยนำบทบัญญัติว่าด้วยการควบกิจการตามพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น สามารถกระทำได้ แต่จะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ ด้วย ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มติของที่ประชุมผู้ถือหุ้นให้ควบกิจการที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัดฯ แตกต่างจากมติในกรณีอื่นๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ กล่าวคือ มาตรา ๑๔๖^๒ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทที่จะควบกิจการว่า ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมและมีสิทธิออกเสียง แต่บทบัญญัติในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยฯ ที่กำหนดเกี่ยวกับมติของที่ประชุมผู้ถือหุ้น ซึ่งปรากฏในมาตรา ๗^๓ วรรคสองและวรรคสาม เรื่องการเพิ่ม

““สถาบันการเงิน” หมายความว่า

(๑) บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

(๒) นิติบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

^๒ มาตรา ๑๔๖ บริษัทตั้งแต่สองบริษัทขึ้นไป หรือบริษัทกับบริษัทเอกชนจะควบกันเป็นบริษัทก็ได้โดยที่ประชุมผู้ถือหุ้นของแต่ละบริษัทที่จะควบกันลงมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุมและมีสิทธิออกเสียงลงคะแนน และในกรณีที่เป็นการควบกับบริษัทเอกชน ต้องมีมติพิเศษตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีที่มีมติให้ควบบริษัทตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่มีผู้ถือหุ้นคัดค้านการควบบริษัท บริษัทต้องจัดให้มีผู้ซื้อหุ้นของผู้ถือหุ้นดังกล่าวในราคาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ครั้งสุดท้ายก่อนวันที่มีมติให้ควบบริษัท และในกรณีไม่มีราคาซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ ให้ใช้ราคาตามที่อยู่ประเมินราคาอิสระที่ทั้งสองฝ่ายแต่งตั้งขึ้นเป็นผู้กำหนดถ้าผู้ถือหุ้นนั้นไม่ยอมขายภายในสิบสี่วันนับแต่วันได้รับคำเสนอขอซื้อ ให้บริษัทดำเนินการควบบริษัทต่อไปได้ และให้ถือว่าผู้ถือหุ้นดังกล่าวนี้เป็นผู้ถือหุ้นของบริษัทที่ควบกันแล้ว

^๓ มาตรา ๗ ให้กำหนดทุนเรือนหุ้นของบริษัทเป็นจำนวนหุ้นสามัญสี่ล้านหุ้น มีมูลค่าหุ้นละหนึ่งร้อยบาท รวมเป็นทุนสี่ร้อยล้านบาท

ทุนและมูลค่าหุ้น และมาตรา ๑๔^๔ เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับ ได้กำหนดให้ใช้มติพิเศษ นอกจากนั้น มาตรา ๑๐ ในหมวด ๑ การจัดตั้ง แห่งพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยบริษัทจำกัดในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับแก่บริษัทฯ โดยอนุโลม ดังนั้น เพื่อให้บทบัญญัติในพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ที่มีอยู่ในปัจจุบัน และบทบัญญัติที่จะแก้ไขเพิ่มเติมมีความสอดคล้องกัน จึงเห็นสมควรกำหนดให้มติของที่ประชุมผู้ถือหุ้นให้ควบบกิจการของบริษัทฯ เป็นมติพิเศษ

ประเด็นที่สี่ เห็นว่า มาตรา ๑๔๖^๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการควบบกิจการที่นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ได้กำหนดให้บริษัทฯ ต้องจัดให้มีผู้ซื้อหุ้นของผู้ถือหุ้นที่คัดค้านการควบบกิจการแล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ อีก

ประเด็นที่ห้า เห็นว่า มาตรา ๑๕๓^๖ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการควบบกิจการที่นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม ได้กำหนดให้บริษัทที่ควบกัณและจดทะเบียนแล้วยอมได้ไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของบริษัทเหล่านั้นทั้งหมดจึงทำให้อณาการพาณิชย์ใหม่ที่เกิดขึ้นจากการควบบกิจการของบริษัทฯ กับ อณาการพาณิชย์อื่นต้องรับโอนพนักงาน ลูกจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ ด้วย และบุคคลดังกล่าวย่อมได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ไม่น้อยกว่าที่ตนเคยได้รับอยู่เดิม รวมทั้งต้องนำเวลาทำงานของบุคคลเหล่านั้นเป็นเวลาทำงานในอณาการพาณิชย์แห่งใหม่ด้วย อันเป็นไปตามสิทธิและหน้าที่ระหว่างบริษัทฯ กับพนักงาน ลูกจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดไว้ในกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ อีก อย่างไรก็ตาม หากประสงค์จะกำหนดไว้เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่า พนักงาน ลูกจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของบริษัทฯ ได้รับการรับรองสิทธิที่เคยมีอยู่กับบริษัทฯ ก็สามารถกระทำได้

ทุนที่กล่าวนี้อาจเพิ่มขึ้นได้ด้วยการออกหุ้นสามัญใหม่ โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น แต่การลดทุนจะกระทำมิได้

มูลค่าหุ้นตามวรรคหนึ่ง อาจเพิ่มหรือลดได้ โดยมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น

๔ มาตรา ๑๔ ก่อนมีผู้ถือหุ้น ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเริ่มแรกขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนสี่คน มีหน้าที่กำหนดข้อบังคับของบริษัทว่าด้วยกิจการต่างๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และเป็นกิจการซึ่งบริษัทจำกัดยอมกำหนดไว้ในข้อบังคับของบริษัท ออกหนังสือชั่วนและหนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง หรือหนังสืออย่างอื่น เพื่อชวนให้เข้าซื้อซื้อหุ้นและกระทำหน้าที่และกิจการอื่นๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้เริ่มก่อการบริษัท

ข้อบังคับของบริษัทตามความในวรรคก่อน ต้องได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่และจะแก้ไขเพิ่มเติมได้ต่อเมื่อมีมติพิเศษของที่ประชุมผู้ถือหุ้น

๕ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

๖ มาตรา ๑๕๓ บริษัทที่ควบกัณและจดทะเบียนแล้วยอมได้ไปทั้งทรัพย์สิน หนี้ สิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของบริษัทเหล่านั้นทั้งหมด

ประเด็นที่หก เห็นว่า การยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่างๆ ที่เกิดจากการควบกิจการของบริษัทฯ กับธนาคารพาณิชย์อื่น เป็นนโยบายที่สามารถพิจารณาได้ตามความเหมาะสม ดังนั้น หากประสงค์จะให้บริษัทฯ และธนาคารพาณิชย์อื่นได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรดังกล่าวโดยไม่ต้องออกประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่างๆ ตามมาตรา ๓๘ เบญจ วรคดี^๗ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ฯ ก็สามารถกระทำได้โดยกำหนดไว้ในกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒

ประเด็นที่เจ็ด เห็นว่า การกำหนดให้กระทรวงการคลังต้องผูกพันภาระการค้ำประกันหนี้ของบริษัทฯ ที่ได้มีการโอนไปยังธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่ เป็นนโยบายที่สามารถกระทำได้ แต่ควรต้องคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมที่จะให้กระทรวงการคลังต้องรับภาระในการค้ำประกันต่อไปซึ่งจะทำให้หนี้ดังกล่าวกลายเป็นหนี้สาธารณะที่กระทรวงการคลังต้องรับผิดชอบ จึงอาจกำหนดให้กระทรวงการคลังสามารถเรียกค่าธรรมเนียมการค้ำประกันด้วยก็ได้ ซึ่งเป็นกรณีที่เทียบเคียงจากมาตรา ๒๔^๘ วรคดีสอง แห่งพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑

ประเด็นที่แปด เห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๕๒^๙ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนดให้บริษัทเดิมหมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคลเมื่อนายทะเบียนได้รับจดทะเบียนการควบบริษัทแล้ว ดังนั้น หากบริษัทฯ ควบกิจการกับธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) เป็นธนาคารพาณิชย์ใหม่ และธนาคารพาณิชย์ที่เกิดขึ้นใหม่นั้นได้จดทะเบียนแล้ว บริษัทฯ ก็ย่อมสิ้นสภาพไป การกำหนดบทบัญญัติเพื่อยกเลิกบริษัทฯ ในกรณีดังกล่าวจึงสามารถกระทำได้โดยกำหนดไว้ในกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒

^๗ มาตรา ๓๘ เบญจ วรคดี

ฯล

ให้ธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินตามมาตรา ๓๘ จดว่า ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมและภาษีอากรต่างๆ บรรดาที่เกิดจากการควบกิจการหรือการโอนกิจการทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยกำหนดเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ฯล

ฯล

^๘ มาตรา ๒๔ ในวันที่จดทะเบียนบริษัทตามมาตรา ๒๒ ให้บรรดากิจการ สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบและสินทรัพย์ของรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โอนไปเป็นของบริษัทหรือเป็นของกระทรวงการคลังแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่โอนไปเป็นของบริษัทตามวรรคหนึ่งเป็นหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันอยู่แล้วให้กระทรวงการคลังค้ำประกันหนี้ต่อไป โดยอาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกันก็ได้ เว้นแต่จะมีการตกลงกับเจ้าหนี้ให้ลดหรือปลดเปลื้องภาระการค้ำประกันของกระทรวงการคลังนั้น

ฯล

ฯล

^๙ มาตรา ๑๕๙ เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนการควบบริษัทแล้ว ให้บริษัทเดิมหมดสภาพจากการเป็นนิติบุคคล และให้นายทะเบียนหมายเหตุไว้ในทะเบียน

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) มีข้อสังเกตว่า การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่กระทรวงการคลังหรือมานั้นเป็นการกำหนดให้บริษัทฯ สามารถควบกิจการได้เท่านั้น แต่ในการดำเนินการเพื่อควบกิจการบริษัทฯ และธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) เป็นธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่จะต้องได้มติของผู้ถือหุ้นของบริษัทฯ และธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) เห็นชอบให้ควบกิจการเสียก่อน จึงจะควบกิจการได้ซึ่งทำให้เกิดความไม่แน่นอนว่า การควบกิจการจะเป็นผลสำเร็จหรือไม่ ดังนั้น หากมุ่งประสงค์จะให้การควบกิจการบรรลุผล อาจทำได้โดยการให้ออกกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการควบกิจการบริษัทฯ กับธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) เป็นธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่ โดยกำหนดบทบัญญัติรองรับกรณีที่มีผู้ถือหุ้นคนใดไม่เห็นด้วยกับการควบกิจการดังกล่าว ให้บริษัทฯ และธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) จัดให้มีผู้ถือหุ้นของผู้ถือหุ้นนั้นในราคาที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ครั้งสุดท้ายก่อนวันที่กฎหมายควบกิจการมีผลใช้บังคับ หากผู้ถือหุ้นดังกล่าวไม่ยอมขายหุ้นภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ นับแต่วันได้รับคำแนะนำขอซื้อ ให้ถือว่า ผู้ถือหุ้นนั้นเป็นผู้ถือหุ้นของธนาคารพาณิชย์แห่งใหม่ซึ่งเทียบเคียงได้กับมาตรา ๑๔๖ วรรคสอง^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ ให้กำหนดบทยกเลิกพระราชบัญญัติบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อบริษัทฯ ได้ดำเนินการควบกิจการกับธนาคารไทยธนาคาร จำกัด (มหาชน) เป็นธนาคารพาณิชย์ใหม่และธนาคารพาณิชย์ที่เกิดขึ้นใหม่นั้นได้จดทะเบียนแล้ว

ลงชื่อ พรทิพย์ จาละ
(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๖

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น